Lietas Nr. 132032513
Lietas arhīva Nr. 104AA-0405-14/8

SPRIEDUMS

Rīgā 2014.gada 19.jūnijā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesnese I.Logina,

tiesneši I.Amoliņa un J.Stukāns,

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar **/pers. B/, personas kods /personas kods/**, iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2013.gada 19.decembra spriedumu, un

konstatēja:

2013.gada 28.februārī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes

Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja (turpmāk tekstā - VP RRP KPP SAPIB) inspektore sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 918678 par to, ka 2013.gada 31.janvārī plkst.18:40 Rīgā, /pers. D/ un Tallinas ielu krustojumā, sadursmes rezultātā transportlīdzeklis /TL marka/ P93 M ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/ bojāja transportlīdzekli /TL marka/ CL 500 ar reģistrācijas numuru /reģ.nr./. Transportlīdzekļa /TL marka/ CL 500 vadītāja /pers. B/ no negadījuma vietas aizbrauca, par negadījumu ziņoja 07.02.2013.g. Protokolā norādīts, ka ir pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu 51.punkts.

Ar VP RRP KPP SAPIB 2013.gada 13.marta lēmumu Nr.050/PA 918678 (turpmāk arī –

Sākotnējais lēmums) /pers. B/ saukta pie administratīvās atbildības par pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – LAPK) 149.^{16} panta piektajā daļā, uzliekot naudas sodu Ls 50 apmērā.

Izskatot /pers. B/ sūdzību ar VP RRP KPP 2013.gada 24.aprīļa lēmumu Nr.1147 (turpmāk arī – Lēmums) atstāts negrozīts Sākotnējais lēmums.

Nepiekrītot Lēmumam, /pers. B/ pārsūdzēja to Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā, lūdzot VP RRP KPP 2013.gada 24.aprīļa lēmumu Nr.1147 atcelt.

Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2013.gada 19.decembra spriedumu /pers. B/ sūdzība par Valsts policijas Kārtības policijas pārvaldes 2013.gada 24.aprīļa lēmumu Nr.1147 atcelšanu noraidīta.

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa 2013.gada 19.decembra spriedumā, pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, atzinusi, ka tie pierāda pie administratīvās atbildības saucamās personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts LAPK 149.^{16} panta piektajādaļā.

Par Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2013.gada 19.decembra spriedumu /pers. B/ iesniedza apelācijas sūdzību, pārsūdzot pirmās instances tiesas spriedumu pilnā apjomā.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka tiesa nav pienācīgi pārbaudījusi pierādījumus, jo lietā nav pierādījumu - Valsts policijas rakstiska apliecinājuma – tam, ka 2012.gada 26.janvāra Valsts policijas pavēle Nr.202 bija spēkā arī uz 2013.gada 24.aprīļa lēmuma Nr.1146 pieņemšanas dienu. Un ka tā nebija ar citu pavēli atzīta par spēku zaudējušu un vai minēto pavēli parakstījusī amatpersona /pers. I/ kā valsts policijas priekšnieka pienākumu izpildītājs bija tiesīgs vai pilnvarots izdot šādu pavēli, līdz ar ko spriedumā trūkst nepieciešamās pierādījumu analīzes, kas uzskatāms par būtisku pārkāpumu, un ir pamats sprieduma atcelšanai.

Sūdzības iesniedzēja arī norāda, ka viņai netika paziņots tiesas sastāvs, kas tieši izskatīs konkrēto lietu un līdz kuram laikam viņa var pieteikt noraidījumu tiesības. Atsaucoties uz Satversmes 92.pantu un noraidījumu pieteikšanas institūtu, sūdzības iesniedzēja norāda, ka, nepaziņojot viņai tiesas sastāvu, tā liedzot tiesības pieteikt noraidījumus, ir pietiekams pamats sprieduma atcelšanai, jo arī procesuālo noteikumu neievērošana zināmos apstākļos var novest pie lietas nepareizas izspriešanas. Sūdzībā izteikts lūgums atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un nodot lietu jaunai izskatīšanai Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesai citā tiesas sastāvā.

Tiesu kolēģija, pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, atzīst, ka Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2013.gada 19.decembra spriedums ir likumīgs, pamatots un atstājams negrozīts, bet /pers. B/ iesniegtā apelācijas sūdzība, ir noraidāma kā nepamatota.

LAPK 289.^{13} panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Savukārt LAPK 299.^{22} panta pirmā daļa noteic, ka apelācijas instances tiesa taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši šā kodeksa divdesmit trešās "a" nodaļas (ietver LAPK 289.^{13} pantu) prasībām.

Ievērojot minēto tiesisko regulējumu, secināms, ka apelācijas instances tiesa, izskatot sūdzību par zemākās instances tiesas nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, ja atzīst pārsūdzētā nolēmuma administratīvā pārkāpuma lietā motivāciju par pareizu un pilnībā pietiekamu, var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas nolēmuma motivācijai, izvērstāku argumentāciju nenorādot.

Novērtējusi pārsūdzēto spriedumu, tiesu kolēģija atzīst, ka tajā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tiesa ir noskaidrojusi visus būtiskos lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, analizējusi visus iesniegtos pierādījumus, iesniedzējas sūdzības argumentus, motivējusi atzinumus un secinājumus par /pers. B/ izdarīto pārkāpumu un vainu, pamatoti konstatējot, ka /pers. B/ darbībās ir LAPK 149.^{16}panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvs. Līdz ar to tiesu kolēģija saskaņā ar LLAPK 289.^{13} panta trešo daļu pievienojas tiesas motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

Tiesu kolēģija atzīst, ka sūdzības iesniedzējas apelācijas sūdzībā par pirmās instances tiesas spriedumu pēc būtības jauni apstākļi vai pierādījumi, kas attiecas uz faktiskajiem pārkāpuma apstākļiem nav norādīti.

Tāpat tiesu kolēģija nekonstatē procesuālos pakāpumus lietas izskatīšanā pirmās instances tiesā. Izskatot lietu, pirmās instances tiesa ir ievērojusi vispārīgos tiesību principus un normatīvo aktu regulējumu.

Tiesu kolēģija nekonstatē sūdzības iesniedzējas tiesību pārkāpumu uz taisnīgu tiesu.

LAPK 260.panta otrajā daļā ir noteiktas personas, kuru sauc pie administratīvās atbildības tiesības, tai skaitā, kā personiski, tā ar aizstāvja palīdzību [..] iepazīties ar visiem lietas materiāliem, izdarīt no tiem izrakstus, norakstus un izgatavot kopijas, piedalīties lietas izskatīšanā, sniegt paskaidrojumu, izteikt lūgumus, kā arī pārsūdzēt lietā pieņemto lēmumu. piedalīties lietas izskatīšanā, sniegt paskaidrojumus, izteikt lūgumus.

Tiesu kolēģija norāda, ka savas procesuālās tiesības persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, realizē brīvprātīgi un izmantojamo tiesību apjomu izvēlas pēc saviem ieskatiem.

No lietas materiāliem - /pers. B/ sūdzības papildinājuma izriet, ka tie ir adresēti Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesnesim, kura lietvedībā atradās izskatāmā lieta, un šajos sūdzības papildinājumos ir izteikts lūgums sūdzību tiesā izskatīt bez /pers. B/ klātbūtnes. Noraidījums tiesnesim sūdzībā nav pieteikts (l.l.31-32).

No rajona tiesas sēdes protokola redzams, ka /pers. B/ sūdzība tika skatīta bez /pers. B/ piedalīšanās, tiesas sēdē noraidījumi tiesai nav pieteikti (l.l.34).

Tiesu kolēģija vērš uzmanību, ka gadījumos, kad rajona tiesā administratīvā pārkāpuma lieta tiek skatīta mutvārdu procesā, atšķirībā no lietas izskatīšanas rakstveida procesā (LAPK 289.^{6} panta ceturtā daļa), LAPK normas nenosaka prasību līdz lietas izskatīšanai tiesas sēdē paziņot lietas dalībniekiem tiesas sastāvu un tiesības pieteikt noraidījumu tiesas sastāvam.

Tādējādi apstāklis, ka sūdzības iesniedzēja neizmantoja savas tiesības piedalīties tiesas sēdē mutvārdu procesā, neuzliek tiesai par pienākumu līdz lietas izskatīšanai paziņot /pers. B/ par tiesas sastāvu un tiesībām pieteikt noraidījumus tiesai.

Bez tam, savā apelācijas sūdzībā /pers. B/ nav norādījusi nevienu apstākli, kas būtu par pamatu noraidījuma pieteikšanai rajona tiesas tiesnesim.

Tāpat arī tiesu kolēģija uzskata par nepamatotu sūdzības iesniedzējas izteiktās šaubas par 2012.gada 26.janvāra Valsts policijas pavēles Nr.202 darbības spēku konkrētajā laikā, proti, uz 2013.gada 24.aprīļa lēmuma Nr.1147 pieņemšanas brīdi, kā arī uz policijas amatpersonas pilnvarām izdot iepriekšminēto pavēli.

Tiesu kolēģijai nav pamata apšaubīt minētās pavēles darbības spēku uz 2013.gada 24.aprīli attiecīgajā laikā, un ar šo pavēli noteikto valsts policijas amatpersonu pilnvarojumu, jo sūdzības iesniedzēja nav minējusi nekādus konkrētus faktus, kas norādītu uz pretējo.

Bez tam, apelācijas tiesa norāda, ka iepriekšminētie apstākļi LAPK likuma izpratnē neietilpst pierādāmajos apstākļos administratīvā pārkāpuma lietā. Līdz ar to nav pamatota sūdzības iesniedzējas norāde, ka spriedumā trūkst nepieciešamās pierādījumu analīzes.

Līdz ar to tiesu kolēģija, vērtējot sūdzības iesniedzējas apelācijas sūdzībā norādītos argumentus, atsaucoties uz normatīvo aktu normām un vispārējiem tiesību principiem, atzīst, ka tie ir ar formālu nozīmi, jo minētās normas nav piesaistītas lietas faktiskajiem apstākļiem, bet satur deklaratīva rakstura paziņojumus par pieļautajiem likumdošanas normu pārkāpumiem lietas izskatīšanas laikā.

Tiesu kolēģija atzīst, ka /pers. B/ piemērotais sods ir samērīgs ar administratīvā pārkāpuma smagumu un bīstamību, un ir izvēlēts atbilstoši likuma prasībām.

Ņemot vērā iepriekšminēto, tiesu kolēģija atzīst, ka sūdzības iesniedzējas apelācijas sūdzības apmierināšanai nav pamata, un tiesas spriedums ir atstājams negrozīts.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar LAPK 289.^{21}, 289.^{22}, pantu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

nosprieda:

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2013.gada 19.decembra spriedumu atstāt negrozītu, /pers. B/ sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese I.Logina

Tiesnese I.Amoliņa

Tiesnesis J.Stukāns